

Megillah 3:8

וַיֹּאמֶר הֶמְּוֹן, לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ--יִשְׁנֹנוּ עִם-אֶחָד מִפְּזֵר וּמִפְּרָד בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוּתְךָ;
וְדַתִּיהֶם שְׁנוֹת מִכָּל-עַם, וְאֶת-דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים, וְלְמֶלֶךְ אִין-שׁוּהָ, לְהַנִּיחָם

תרגום אסתר ג':ח

וַאֲמַר הֶמְּוֹן לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ אֵתִי עִמָּא חֲדָא מִבְּדַר וּמִתְפָּרֵשׁ בֵּינִי עִמְמִיא וְאוּמִיא וְלִישְׁנִיא
וּמִקְצַת מְנַהוֹן דִּירִין בְּכָל פְּלָכִי מְלָכוּתָא וּגְזַרְתָּ אוּרִיתְהוֹן שְׁנִין מִכָּל עִמָּא לְחֲמָנָא וְתַבְשִׁילָנָא
לִיתְהוֹן טַעְמִין חֲמָרְנָא לִיתְהוֹן שְׁתָּו יוּמֵי גְנוּסְיָא דִּי לָנָא לִיתְהוֹן עֲבָדִין וְלְמֶלֶכָא לִית לִיהָ טִימֵי
מְנַהוֹן וּמָה הִנָּאָה אֵית לִיהָ בְּהוֹן אִין יִשְׁבְּקִינוּן עַל אִפִּי אַרְעָא

Medrash Esther Rabbah 7§12

וַיֹּאמֶר הֶמְּוֹן לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד (אסתר ג', ח), אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ (דברים ו, ד) ה' אֶחָד,
יִשָּׁן לוֹ מֵעַמּוֹ. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי אִין לְפָנֵי שְׁנָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קכא, ד):
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ יֵשׁ לְפָנֵי שְׁנָה! תֵּיבָּ שְׁמַתוּךְ שְׁנָה אֲנִי מִתְעוֹרֵר
עַל אוֹתוֹ הָאִישׁ וּמֵאֲבָדוֹ מִן הָעוֹלָם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים עח, סה): וַיִּקְצַץ כְּיִשׁוֹ ה' וַיַּךְ צָרִיו
אָחוֹר.

דְּבַר אַחַר, יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד. אָמַר לִיהָ: שְׁנִיָּהוֹן רַבְרָבּוֹן, שְׂאוּכְלִין וְשׁוֹתִין וְאוּמִרִים "עֲנֵג שְׁבַת, עֲנֵג יוֹם
טוֹב", שְׁהוּן מְכַנְּסִין פְּחַת בְּמִמוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חֲדָא לְשַׁבְּעָא יוּמִין, שְׁבַתָּא. חַד לְתַלְתִּין יוּמִין, רִישׁ
יֶרְחָא. בְּנִיסוֹן, פִּיסְחָא. בְּסִינּוֹן, עֲצָרַת. בְּתִשְׁרִי, רִישׁ שְׁתָּא וְצוּמָא רַבָּא, וְחָגָא דְמִטְלַתָּא. אָמַר לוֹ
אַחַשְׁוֵרוּשׁ כִּךְ הֵם מְצִוִין בְּתוֹרְתוֹ. אָמַר לוֹ הֶמְּוֹן, אֵלּוּ הֵיוּ מְשֻׁמְרִין אֶת מוֹעֲדֵיהֶם וּמוֹעֲדֵינוּ, יָפָה הֵיוּ
עוֹשִׂין, אֲלָא שְׁמַבְזִים מוֹעֲדֵיךָ, וְאֶת דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עוֹשִׂים, שְׂאִין מְשֻׁמְרִים לֹא קְלַנְדֵס, וְלֹא
סְטַרְנָלִיא. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָשַׁע אֲתָה מִפִּיל עִין רָעָה בְּמוֹעֲדֵיהֶם שְׁלָהֶם? הֲרֵי אֲנִי
מִפִּילְךָ לְפָנֵיהֶם וּמוֹסִיפִים לָהֶם מוֹעֵד אֶחָד עַל מִפְּלַתְךָ, זֶה יְמֵי הַפּוֹרִים, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (משלי
יח, ז) פִּי כְּסִיל מִחֲתָה לוֹ.

וְלְמֶלֶךְ אִין שׁוּהָ לְהַנִּיחָם, כָּל מָה שְׁהִיָּה הֶמְּוֹן מִקְטָרְגַּת אֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּמָטָה, הִיָּה מִיכָּאֵל מִלְּמַד
עֲלֵיהֶם סְנִיגוּרִיא מִלְּמַעְלָה. אָמַר לְפָנֵינוּ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִין בְּנִיךָ מִתְקַטְרָגִין לֹא עַל שְׁעַבְדוֹ עֲבוֹדַת
כּוֹכָבִים, וְלֹא עַל שְׁגָלוֹ עֲרִיּוֹת, וְלֹא עַל שְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲלָא אִין מִתְקַטְרָגִין אֲלָא עַל שְׁהוּן מְשֻׁמְרִין
אֶת דַּתוֹתֵיךָ, אָמַר לוֹ תֵּיבָּ לֹא שְׁבַקִּית וְלֹא אֲשַׁבַּק, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שמואל א יב, כב): כִּי לֹא
יִטַּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בֵּין תִּיבִיו בֵּין זָכְאִין, כִּךְ אִי אֲפָשֵׁר לְהַנִּיחָם, לְפִי שְׂאִי אֲפָשֵׁר
לְעוֹלָם בְּלֹא יִשְׂרָאֵל.

Malbim

דתיים שונות מכל עם, וכלל בזה שלשה דברים, א. שנוי הדת הישראלי מיתר הדתות, ב. שהגם שכל דת ודת בהכרח יהיה משונה מדת זולתו, מ"מ לא ישתנה רק בעקריו ושרשיו, אבל בפרטיהם יתחברו וישתתפו, אבל בדת הישראלי נמצאו בו דתות שונות ומצות רבות חלוקות עד שנחשב להרבה דתות וכל הדתות האלה הנבדלות משונות מכל דתי העמים, ולא יתדמו אליהם בשום דבר ג. שלא לבד שדת הישראלי משונה מדתות העמים, אבל הם משונים גם מכל העמים בעצמם, כי הדת תבדיל אותם מן העמים **במאכליהם ומלבושיהם והנהגתם**, עד שע"י הדת משונים גם בחיי האנושית מכל עם

Esther 2:5

איש יהודי, הָיָה בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה; וּשְׁמוֹ מְרְדֳכָי, בֶּן יֶאֱזִיר בֶּן-שִׁמְעִי בֶן-קִישׁ--**איש ימיני**

Rashi

איש ימיני. מבגנימין הָיָה, כִּךְ פְּשׁוּטוֹ

איש יהודי. על שְׁגָלָה עם גְּלוּת יְהוּדָה. כִּל אוֹתָן שִׁגְלוּ עם מַלְכֵי יְהוּדָה הָיוּ קְרוּיִים "יהודים" בֵּין הַגּוֹיִם, וְאֶפִּילוֹ מִשְׁבֵּט אַחֵר הֵם

Medrash Esther Rabbah 7:23

אָמַר רַבִּי לׁוֹי אַרְוּרִים הֵם הַרְשָׁעִים שֶׁהֵם מִתְעַסְקִים בְּעֵצָה רָעָה עַל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם יוֹעֵץ לְפִי דָרְכוּ וְאוֹמֵר עֲצַתִּי טוֹבָה מֵעֲצַתְךָ. עָשׂוֹ אָמַר שׁוֹטָה הָיָה קִיִּן שֶׁהֲרֹג אֶת אַחִיו בְּחַיֵּי אָבִיו, וְלֹא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁאָבִיו פָּרָה וְרָבָה, אֲנִי אֵינִי עוֹשֶׂה כֵּךְ, אֲלֵא (בראשית כז, מא): יִקְרְבוּ יָמֵי אָבִי וְאֶהְרָגָה אֶת יַעֲקֹב אַחִי. פָּרְעָה אָמַר שׁוֹטָה הָיָה עָשׂוֹ, וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁאֲחִיו פָּרָה וְרָבָה בְּחַיֵּי אָבִיו, אֲנִי אֵינִי עוֹשֶׂה כֵּךְ, אֲלֵא עַד דְּאֵינוֹן דְּקִיקִין תַּחַת כְּרִסֵּי אֲמוֹתֵיהֶן אָנָּה מְחַנֵּק לְהוֹן, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שמות א, כב): כֹּל הַבֶּן הַיֶּלֶד הַיֶּאֱרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. הֲמֹן אָמַר, פָּרְעָה שׁוֹטָה הָיָה, שֶׁאָמַר כֹּל הַבֶּן הַיֶּלֶד הַיֶּאֱרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהַבְּנוֹת נִשְׂאוֹת פְּרוֹת וְרִבּוֹת, אֲנִי אֵינִי עוֹשֶׂה כֵּךְ, אֲלֵא לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד וְגו'